

ADDENDA

κρατες, καὶ ὅτι ἀπολογήσῃ; Τὸν δὲ τὸ μὲν^{c)} πρῶτον ἀποκρίνασθαι· Οὐ γὰρ δοκῶ σοι ἀπολογεῖσθαι μελετῶν διαβεβιωκέναι; Ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἤρετο,^{d)} πῶς; εἰπεῖν αὐτὸν, ὅτι ἔδεν ἄλλο ποιῶν διαγεγένημαι, ἢ διασκοπῶν μὲν τὰ τε δίκαια καὶ τὰ ἀδίκαια, πρῶτων δὲ τὰ δίκαια καὶ τῶν ἀδίκων ἀπεχόμενος· ἦν περ νομίζω μελέτην εἶναι καλλίστην ἀπολογίας. Αὐτὸς^{e)} δὲ πάλιν εἰπεῖν, ἔχ ὄρα^s, ὦ Σώκρατες, τὰ Ἀθηναίων δικαστήρια, ὡς πολλάκις μὲν ἤδη^{f)} μηδὲν ἀδικῶντας λόγῳ ταραχθέντες ἀπέκτειναν, πολλὰς^{g)} δὲ ἀδικῶντας ἢ ἐκ τῆς λόγῳ οἰκτίσαντες ἢ ἐπὶ χαρίτως εἰπόντας ἀπέλυσαν; Ἀλλὰ, ναὶ μὰ Δία,^{h)} φοναί αὐτὸν, καὶ δις ἤδη ἐπιχειρήσαντός με σκοπεῖν περὶ τῆς ἀπολογίας, ἠναντιώθη τὸ δαιμόνιον. Καὶ αὐτὸς εἰπεῖν, θαυμαστά λέγεις. τὸν δὲ, θαυμάζεις, φοναί, εἰ καὶ τῷ θεῷ δοκεῖ βέλτιον εἶναι, ἐμὲ ἤδη τελευτᾶν; ἐκ οἷσθ' ὅτι μέχρι μὲν τῆδε ἔδενι ἀνθρώπων ὑφείμην ἂν ἔτεⁱ⁾ βέλτιον ἔθ' ἠδίων ἐμῆ βεβιωκέναι; ἀριστος μὲν γὰρ οἶμαι ζῆν τὸς^{k)} ἐπιμελομένους τῆς ὡς βελτίστους γίγνεσθαι, ἠδιστα δὲ τὸς μάλιστα αἰσθανομένους ὅτι βελτίους γίνονται. Ἄ ἐγὼ μέχρι τῆδε τῆς χρόνος ἠσθανόμην ἐμαυτῷ συμβαίνοντα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐγτυγχάνων καὶ πρὸς τὸς ἄλλους παραθεωρῶν ἐμαυτὸν. ἔτω διατετέλεκα περὶ ἐμαυτῆς γιγνώσκων.^{l)} καὶ ἔ μόνον ἐγὼ ἀλλὰ

Sed μέντοι sententiae contrarium est. Malum ἤδη σε σχ. Ibidem rectius additur καὶ ante ὅτι.

c) μὲν male Apol. omitt. sed rectius ἀποκρίνασθαι quam εἰπεῖν; et deinceps recte addit γὰρ ante δοκῶ, et ἀπολογεῖσθαι pro τῆτο.

d) Apol. male ἔπειτα δ' αὐτὸν ἔρεσθαι· sed rectius πῶς. Deinde nimis breuiter: ὅτι ἔδεν ἀδικον διαγ. ποιῶν, sed verba ἦν περ et reliqua numerosius collocat.

e) Vitiose Apol. ἐπεὶ δὲ αὐτὸν π. λέγειν.

f) Apol. male omisit ἤδη. Deinde elegant. ὄρα^s τὰ Α. δικαστήρια quam ἔτι οἱ Ἀθήνησι δικασταί. Li-

brarium turbavit adiunctum verbum ταραχθέντες, quod ad δικασταί in δικαστήρια latens, refertur.

g) Apol. πολλάκις iterum; sed rectius ita variatur oratio.

h) Ita rectius Apol. quam ναὶ τὸν Δία. sed pessime ἐναντιώταί μοι.

i) Apol. male omitt. ἂν ἔτε ἔθ' ἠδίων. Deinde longe languidius: ὅπερ γὰρ ἠδιστον ἐστίν, ἦδειν ὁσίως μοι καὶ δικαίως ἅπαντα τὸν βίον βεβιωμένον.

k) Vulgo interfertur ἀριστα inepte ex antecedentibus repetitum fuit.

l) Apol. nimis breuiter: ὥστε ἰσχυρῶς ἀγάμενος ἐμαυτὸν ταῦτα εὐρι-